№ 33 (365). Rok III. Warszawa, 10 lutego 1922 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) instytucji państwowych i komunalnych mk. 150 za wiersz nonpareiu. b) instytucji i osób prywatnych 200 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 450 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 700 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczeniem do domu 500 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 20 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37. Telefon № 417-03.

Treść numeru 33-go.

Ukazał się w druku Dz. Ust. Rz. P. Nr. 9 z dnia 9 lutego 1922 roku zawierający treść następującą:

1) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30-go stycznia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej niektórych ustaw wojskowych na obszar b. dzielnicy pruskiej. 2) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie zmian w tymczasowej ustawie z dnia 28 października 1918 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej, wprowadzonej na obszarze b. dzielnicy pruskiej rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1922 r. 3) Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 31-go stycznia 1922 r wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem b Dzielnicy Pruskiej w przedmiocie powołania mężczyzn urodzonych w roku 1901 r. do czynnej służby wojskowej w szeregach wojska stałego. 4) Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 grudnia 1921 r, w sprawie zaprowadzenia wymiany paczek z zagranicą. 5) Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 1 stycznia 1922 r. w przedmiocie korzystania z urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych. 6) kozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 11 stycznia 1922 r. o częściowej zmianie art. 4 rozporządzenia wykonawczego z dnia 16 kwietnia 1920 r. do ustawy z dnia 2 sierpnia 1919 r. w sprawie zwalczania mszycy wełnistej (krwistej).

Sprostowanie: a) do rozp. Rady Min. z dn. 14 marca 1921 r. (Dz. U. R. P N-r 39 poz. 234), b) do rozp. Rady Min. z dn. 20 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. N-r 67 poz. 433), c) do Oświadczenia Rządowego z dn. 3 listopad 1921 r. (Dz. U. Rz. P. N-r 90 poz. 670, d) do rozp. Min. Wyznań Rel i Ośw. Publicz. z dn. 13 grudnia 1921 r. (Dz. U. Rz. P. N-r 108 poz. 789).

Z KOMISARJATU RZĄDU.

Przekazanie Okręgowego Urzędu Zdrowia w Warszawie Komisarjatowi Rządu na m. st. Warszawę.

Pan Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego zawiadomił p. Komisarza Rządu na miasto stołeczne Warszawę, że na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1920 r. i w porozumieniu z p. Ministrem Spraw Wewnętrznych wciela utworzony rozporządzeniem Ministra Zdrowia Publicznego Okręgowy Urząd Zdrowia m. Warszawy do Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę, jako Wydział Zdrowia Publicznego tegoż Komisarjatu

W ten sposób, w zakresie zdrowia publicznego należeć będą do kompetencji p. Komisarza Rządu wszystkie te sprawy, które w myśl art. 2 zasadniczej Ustawy sanitarnej podlegają w najwyższej instancji Ministrowi Zdrowia Publicznego Przypadki, w których rozstrzygnięcia p. Komisarza są ostateczne, określi osob. e rozporządzenie.

Etat Okręgowego Urzędu Zdrowia, z zachowaniem tytułu: „Dyrektor Okręgowego Urzędu Zdrowia m. st. Warszawy" pozostaje bez zmiany, jako etat Wydziału Zdrowia tego Komisarjatu. Wszelkie wydatki osobowe i rzeczowe Urzędu Zdrowia Komisarjatu Rządu obciążać będą nadal budżet Ministerstwa Zdrowia Publicznego.

Również bez zmiany pozostaje organizacja Okręgowego Urzędu Zdrowia, a mianowicie Urząd Zdrowia Komisarjatu Rządu dzielić się będzie na działy: I—ogólny, II—sanitarno-obyczajowy, III—farmaceutyczny i IV—pomocy lekarskiej funkcjonarjuszom państwowym—wraz z dotychczasowym podziałem czynności.

Stosunek swój do Urzędu zdrowia p Komisarz Rządu oprze na odpowiednich przepisach Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 listopada 1919 r. i na instrukcji Ministerstwa Zdrowia Publicznego dla wojewódzkich urzędów zdrowia z dnia 12 marca 1920 r., uwzględniając analogję, jaka zachodzi pomiędzy Komisarzem Rządu, jako jedynym reprezentantem Rządu na obszarze m. Warszawy, a wojewodą, jako jedynym reprezentantem Rządu na obszarze województwa.

Przejmowanie Okręgowego Urzędu Zdrowia m. st. Warszawy przez Komisarjat Rządu nastąpi niezwłocznie i powinno być zakończone najpóźniej do dnia 15 b. m. Pan Kierownik Ministerstwa Zdrowia upoważnił p. o. Dyrektora Okręgowego Urzędu Zdrowia m. Warszawy, p. d-ra H. Trenknera do przekazania Okręgowego Urzędu Zdrowia m. Warszawy Komisarjatowi Rządu.

Sprawozdanie

z działalności Policji Państwowej Okręgu VI-go m. st. Warszawy, za kwartał IV (październik, listopad i grudzień 1921 r.)

Stan bezpieczeństwa.

W IV kwartale 1921 r. stan bezpieczeństwa w Stolicy, szczególnie w miesiącu grudniu, uległ dość znacznemu pogorszeniu, co tłomaczyło się ogólnym zastojem w handlu i przemyśle, a co zatem idzie powiększeniem się ilości bezrobotnych.

Na pogorszenie się stanu bezpieczeństwa Stolicy wpłynęły również w znacznym stopniu następujące okoliczności: powrót większej ilości repatrjantów z Rosji, znajdujących się w stanie krańcowej nędzy, przeprowadzana w dalszym ciągu demobilizacja armji, coraz więcej wzrastająca trudność znalezienia zarobku, wreszcie świąteczny okres, a z nim jak zwykle zwiększona akcja przestępcza, w celu zdobycia tą drogą potrzebnych zasobów na święta.

W związku z powyższem wzmogły się morderstwa i napady rabunkowe, przyczem pomimo najenergiczniejszych wysiłków ze strony organów bezpieczeństwa na ślad wielu sprawców tych przestępstw nie udało się natrafić. Bezwątpienia na opisany stan rzeczy wpłynęła zbyt szczupła ilość funkcjonarjuszów policji, która po znacznem zredukowaniu w roku 1921, nie może skutecznie walczyć z wzrastającą coraz bardziej przestępczością. W kwartale IV zarządzane były częste obławy nocne, które dały w większości wypadków pożądane wyniki i przyczyniły się do wykrycia wielu kradzieży i napadów rabunkowych.

Podług cyfrowych danych ilość przestępstw dokonanych w okresie sprawozdawczym przedstawia się jak następuje:

Morderstw rabunkowych meldowano 5 (z nich 4 popełnione w grudniu, są jeszcze w opracowaniu), napad na policjanta m. 1, wykryto 1; napadów rabunkowych m. 22, w. 8 (w grudniu dokonano 7 napadów, z których 1 wykryto, zaś 6 jest jeszcze w opracowaniu); napadów na pociągi w celu rabunku m. 2, w. 2; zabójstwo m. 1, w. 1; uszkodzeń cielesnych lekkich m. 24, w. 17; kazirodztwo m. 2, w. 2; zgwałceń m. 2, w. 2; sztucznych poronień m. 5, w. 3 (zmarło operowanych 3); szantażów m. 8, w. 3; przywłaszczeń m. 123, w. 123; oszustw m. 33, w. 24; sprzeniewierzeń m. 5, w. 5. Fałszerstw: świadectw szkolnych m. 1, w. 1; dokumentów demobilizacyjnych m. 1, w. 1; papierosów m. 1, w. 1; terror na tle strajkowym m. 1, w. 1; wymuszeń m. 1, w. 1; kradzieży udaremnionych w. 52; koniokradztwo m. 3, w. 1. Podrzucono dzieci: żywych m. 32, w. 1; martwych m. 6. Zachorowało osób przez zatrucia: spirytusem metylowym i drzewnym 1 (zaniewidział), zmarło osób 2; sacharyną zachor. osób 1; produktami spożywczemi zach. osób 1. Poraniono osób przez wypadki: samochodowe 11, poniosło śmierć 1; tramwajowe por. osób 9, pon. śm. 1; kolejowe por. osób 9, pon. śm. 7; inne por. osób. 14, pon. śm. 5. Pożarów 59, poparzenia odniosło 3 osoby, poniosło śmierć 2 osoby. Postrzelono przez organa bezpieczeństwa publicznego złodziejów 3. Zastrzelono przez organa bezpieczeństwa publicznego złodziejów 2. Zbiegło aresztantów 9, ujęto 2. Wykryto: potajemną fabrykę czekolady 1; potajemnych gorzelni 3; potajemnych fabryk sacharyny 4.

O ruchu społecznym.

Działalność przeciwpaństwowa w ostatnim kwartale roku 1921, aczkolwiek nie zmniejszyła się, jednak nie znajdując sprzyjających pretekstów w postaci strajków ekonomicznych, pod płaszczykiem których zwykle się przejawia, nie wytrąciła ani na chwilę normalnego biegu życia Stolicy ze zwykłego trybu. Jedynie w dniach 9 i 14 października, podczas tłumnych manifestacji jakie odbyły się na Placu Teatralnym z okazji domagania się demonstrantów otwarcia szkół powszechnych dla pozbawionych nauki dzieci (w dniu 9 października) oraz przeciw zamierzonemu przez Rząd ograniczeniu Ustawy o 8 godzinnym dniu pracy (w dniu 14 października) komuniści w tłumie rozwijali żywą, lecz mało skuteczną działalność. Ostatnia manifestacja została poparta strajkiem Zakładów Użyteczności publicznej, z wyjątkiem Straży ogniowej i szpitali, który trwał przez pół dnia. Prócz tego był tylko jeden strajk włoski w warsztatach kolejki Grójeckiej. rozpoczęty w dniu 30-XII 1921 roku o przebiegu spokojnym. Pociągi kursowały, jednak z opóźnieniem. Przerwy w komunikacji nie było.

W warsztatach pracowało wojsko. Pozatym w dniu 9 listopada miało miejsce zajście wywołane zachowaniem się inwalidów wobec policji w związku z niedopuszczeniem pod Sejm z rozkazu władz politycznych, zorganizowanego przez inwalidów pochodu. Zajście dzięki taktownemu i stanowczemu zachowaniu się policji zostało szybko zażegnane, dzięki czemu nie przybrało większych rozmiarów. Zarządzenia policji coraz częściej napotykają na wyraźne współdziałanie i poparcie społeczeństwa.

O stanie organizacji policji ogólnej śledczej.

Stan organizacji policji stale się poprawia. Do służby stacyjnej zarówno jak i do służby obchodowej wydzieleni zostali we wszystkich komisarjatach specjalni przodownicy i starsi posterunkowi, którzy pełnią służbę ze swemi plutonami po 8 godzin. Służba obchodowa kontrolowana należycie przez przodowników obchodowych i wszystkie szarże wyższe daje coraz lepsze rezultaty i dodatnio wpływa na stan bezpieczeństwa. Organizacja służby wewnętrznej normowana jest przepisami i okólnikami i ulega ciągłemu ujednostajnianiu i poprawie. Ogólna organizacja i czynności Urzędów podwładnych Komendzie Okręgowej sprawdzane są w stale dokonywanych inspekcjach, które zwolna lecz systematycznie usuwają znajdujące się jeszcze niedokładności i braki.

Przeprowadzone inspekcje ujawniły naogół znaczną poprawę, *osłabioną jedynia zbyt szczupłymi etatami w Komisarjatach i Urzędach P. P. Szczupłość etatów organów policyjnych szczególnie ujawnia się w czynnościach policji śledczej, która pomimo największej energji nie może opanować wzrastającej stale przestępczości.* Praca dwuch, lub w najlepszym razie trzech wywiadowców, jakich posiadają Ekspozytury Sledcze przy komisarjatach stanowczo nie może dać pożądanych wyników.

w IV kwartale roku 1921 zredukowano: funkcjonarjuszów służby zewnętrznej 42, funkcjonarjuszów służby wewnętrzn. 53. Razem osób 95.

O stanie wyszkolenia.

W okresie sprawozdawczym niezależnie od wyszkolenia w Głównej i Okręgowej Szkole policyjnej, jest prowadzona już od dłuższego czasu stała i systematyczna akcja szkolenia funkcjonarjuszów policji na wykładach i ćwiczeniach wojskowych przy Inspektoratach, oraz w Komisarjatach, polegająca na instruowaniu każdej zmiany przed wypuszczeniem jej na służbę, a także pouczeniu funkcjonarjuszów policji o najważniejszych wiadomościach z procedury Kodeksu Karnego, prawa i przepisów administracyjnych, jak również na prowadzeniu pogadanek i przerabianiu rozmaitych praktycznych wykładów, mogących znaleźć zastosowanie w służbie policyjnej. Akcja powyższa daje widoczne rezultaty. Wysiłki w tym względzie napotykają jednak na trudności, wobec małej inteligencji niektórych posterunkowych, wymagającej gruntownego wyszkolenia.

Ilość funkcionarjuszów policji, którzy ukończyli szkołę policyjną stale wzrasta, i obecnie przedstawia się jak następuje: Wyższych funkcjonarjuszów policji 41, przodowników i st. przodowników 144, posterunkowych 490.

Z liczby tych, którzy ukończyli szkołę policyjną, zostało zwolnionych na własne żądanie: Wyższych funkcjonarjuszów policji 2, przodowników i st. przodowników 7, posterunkowych 15, wydalonych nie było.

Komendant Policji: SIKORSKI.

(Gazeta Policji Państwowej nr. 6)

Wykaz zachorowań i zgonów na choroby zakaźne i inne, występujące nagminnie, zgłoszonych w tygodniu od 8 do 14 stycznia 1922 r. Nr. 2.

	włośnica	dur brzuszny i rzekomy	dur plamisty	dur powrotny	czerwonka	płonica	błonica	nagn. zapal. opon. mózg. rdzeniowych	odra	róża	krztusiec	ropnica	zakażenie poł.	zakażenie	gruźlica ew. zgony na gruźlicę	grypa	włóknikowe zapalenie płuc	tężec	inne nie wymienione	odkażono mieszkań	odwszono osób
	ch zg	ch. zg.	ch. zg.	ch zg.	ch. zg	ch zg	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch. zg.	ch zg.	ch zg.	ch. zg	ch. zg	ch. zg.			
Okręgi miejskie	1	11	58	17	3	39	9		40	9	5		2		23	2					
Okręgi podmiejskie		3	26	6	1	15	1						1		2						
Ogółem w Warszawie	1	14	84	23	4	4	10		40	9	5		3		25	2			tydz.		
W tej liczbie było: mężczyzn		5	42	17	4	25	[illegible]		[illegible]										Ogółem zmarło w Warszawie	370	
kobiet		9	42	6		29	4		25	6									w tej liczbie n wor. martw.	16	
chrześcijan		1	66	18	4	50	[illegible]		35	6									poniżej lat 6-ciu płci męzk.	65	
żydów		3	18	5		4	2		5	3									" " żeńskiej	57	
Zmarło w 53 tyg. w Warszawie chr.		5	10			6			5	3	4	2			45	1	6		powyżej lat 6-ciu męzkiej	121	
żyd						3	2	1		1					7		1	1	" " żeńskie	111	
Przyjezdnych			12	1		2	1			3											
2-ch baraków			22	6	1	2															

Redaktor J. Piewiński.

Drukarnia F. Syrewicza i S-ki, Senatorska 38-40, tel. 69-60.